

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 stycznia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 2 stycznia 2013 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia

I. S.

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

P. C.

ur. (...) we W.,

syna W. i A. z domu P.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 4 września 2012 roku we W. znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki V. (...) o nr rej (...) na ulicy (...);

- tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **P. C.** za winnego zarzuconego jemu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) zł;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniach od 4 września 2012 roku do dnia 5 września 2012 roku;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 4 września 2012r., około godz. 0.05 P. C., który wcześniej spożywał alkohol, kierował samochodem marki V. (...)nr rej. (...). Mężczyzna zachowywał się gwałtownie podczas manewrów ruszania i hamowania, co zwróciło uwagę funkcjonariuszy Policji: B. K.i M. C..

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 39 – 40, 12, zeznania świadka B. K.-

(...) – k. 20, 40).

Kiedy P. C. zatrzymał pojazd przy ul. (...), został wylegitymowany. Z uwagi na fakt, iż mężczyzna miał problemy z utrzymaniem równowagi, poddano go badaniu urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwszy wynik badania wyniósł 1,01 mg/l, drugi – 0,92 mg/l, trzecie, natomiast – 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(Dowód: zeznania świadka 20, 40, protokół użycia urządzenia kontrolno –

pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu

– k. 2).

Oskarżony P. C.to dwudziestopięcioletni bezdzietny mężczyzna.

P. C.uzyskał wykształcenie wyższe i jest z zawodu fizjoterapeutą. Obecnie jest zatrudniony w (...)

P. C.– zgodnie z jego własnym oświadczeniem - nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był, natomiast karany sędownie za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12, 39, dane o karalności – k. 19, dane

osobopoznawcze – k. 15).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył krótkie wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wewnętrznie spójne i jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k. 12, 39 - 40), w których przyznał, że jechał samochodem znajdując się w stanie nietrzeźwości, a jego wina „jest ewidentna”. W toku postępowania wyraził też skruchę.

Sąd dał też wiarę logicznym i obiektywnym zeznaniom świadka B. K.(k. 20, 40) – jednego z funkcjonariuszy Policji, którzy brali udział w zatrzymaniu i badaniu oskarżonego urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Świadek opisał zachowanie P. C., które zwróciło uwagę funkcjonariuszy, jak też wskazał, że w chwili legitymowania nie był on w stanie utrzymać równowagi, co pozwalało przypuszczać, co następnie potwierdzone zostało badaniem alkomatem, iż P. C.jest nietrzeźwy.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd posłużył się także protokołem użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2), na podstawie którego ustalono stopień nietrzeźwości P. C., jak również danymi o jego karalności (k.18), zaświadczającymi o uprzednim skazaniu za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Wykorzystano też sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przez to uznane za wiarygodne, dane osobopoznawcze (k.15), które umożliwiły weryfikację podawanych przez oskarżonego szczegółów odnoszących się do jego stanu majątkowego i rodzinnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż P. C. winny jest tego, że w dniu 4 września 2012 roku we W. znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki V. (...)o nr rej (...)na ulicy (...).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności wyjaśnień oskarżonego (k. 12, 39 - 40), zeznań świadka B. K. (k. 20, 40) oraz protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2) - nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 4 września 2012r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości. Jak wykazało, bowiem, badanie alkomatem, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza przekraczała, bowiem 0,25 mg/l, o czym w sposób jednoznaczny stanowi protokół opisywanego badania. Jak wyjaśnił P. C., miał on świadomość swojej nietrzeźwości.

Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu P. C. karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził, bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia, natomiast, wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu, w szczególności zaś fakcie, iż oskarżony jechał samochodem mimo tego, że miał problemy z utrzymaniem równowagi, w związku z czym stwierdzić trzeba, że miał też ograniczoną zdolność kontrolowania swojego zachowania za kierownicą i reagowania na zachowanie innych uczestników ruchu.

Wymierzając przedmiotową sankcję, Sąd zwrócił także uwagę na uprzednią karalność oskarżonego.

Mimo tego, jednak, dostrzeżono pozytywną prognozę kryminologiczną, jaka zachodzi wobec P. C., a przejawia się w szczególności w tym, że oskarżony pracuje. W związku z powyższym, mając jednak na względzie młody wiek oskarżonego, który ma zaledwie 25 lat, a dopuścił się już drugiego przestępstwa, Sąd wykonanie wymierzonej kary warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby.

Dokonując takiego wymiaru kary, Sąd stwierdził także, iż spełni ona swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także – w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony, w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Co więcej, w stosunku do oskarżonego orzeczono też środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat. Przesłanką jego stosowania, bowiem, jest zagrożenie, które w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem na drodze (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). W niniejszym przypadku, mając na względzie skrucę, jaką oskarżony wyraził podczas rozprawy, a będącą, zdaniem Sądu, wyrazem zrozumienia niebezpieczeństwa, jakie 4 września 2012r. spowodował jadąc samochodem w stanie nietrzeźwości, uznano, iż uniemożliwienie mu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takim właśnie pojazdem.

Mając także na uwadze wzmoczenie dolegliwości orzeczonej kary, Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego także obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego, którego wysokość ustalili na 100 zł. Ważył przy tym rodzaj naruszonych przez oskarżonego obowiązków, zagrożenie, jakie kreował dla siebie i innych uczestników drogi, jak również jego możliwości finansowe.

W związku, zaś, za faktem, iż oskarżony był w sprawie zatrzymany, Sąd zaliczył ten okres na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił P. C. od ponoszenia kosztów w przedmiotowej sprawie, w tym od opłaty. Miał, bowiem, na uwadze, iż uiszczenie przedmiotowych kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na jego skomplikowaną sytuację majątkową.